

V R T E C

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angelček“

Štev. 7.

V Ljubljani, dné 1. julija 1906.

Leto XXXVI.

Sanje.

Pod lipico je spaval starček,
Oj starček truden, sivih las;
Šustela v sanjah mu je lipa,
Govoril mu je bajni glas:

„Pač mnogi v senci počivali
Košatih mojih so že vej,
Vsi poživljeni, pomlajeni
So vstali spet in šli naprej.

In vsem moči sem nove dala,
Jim pomladila v žilah kri, —
Poseben dar pa imam zate:
Vrnila bom ti mlade dni.“ —

Šustela lipa je, šumela,
In sanjal starček je pod njo,
Njegova duša pa zletela
Je v daljnje, sveto gor nebo.

Gradiški.

V poletni noči.

Poje zvon večerni, poje,
V cerkvici tam sred vasi;
In pokoj sladak vaščanom
Trudnim iz višav želi.

Koncem njive kmetič roke
Je k molitvi razprostrl
In oči v višave jasne
Je v zaupanju uprl.

In v molitvi tiho vrača
S polja se trpin domov;
A nad njivico njegovo
Plava božji blagoslov.

Nad polje priplava megla,
Ga zaziblje v sladak sanj;
A nebo blažilne rose
Siplje v tihi noči nanj.

Saturnin.

